

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves  
Spisová značka: 7C/32/2019  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7619204173  
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2022  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Puklušová  
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2022:7619204173.16

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, samosudkyňa JUDr. Darina Puklušová, v právnej veci žalobkyne: Z. P., T.. XX. X. XXXX, bytom Y.R. X/X, G. T. D., právne zastúpená Steiner & Associates, advokátska kancelária, IČO: 36864081, so sídlom Moyzesova 46, 040 01 Košice, proti žalovanému: I. H., T.. XX.XX.XXXX, bytom F. XXX/XX, G. T. D., právne zastúpený Advokátskou kanceláriou Hovan a Hospôdka, s. r. o., IČO: 47233419, so sídlom M. Gorkého 8, 052 01 Spišská Nová Ves, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov po rozvode manželstva, takto

### rozhodol:

I. Vyporiadava bezpodielové spoluvlastníctvo manželov - strán sporu tak, že žalovaný I. H. je povinný zaplatiť žalobkyni Z. P. sumu 23.493,28 eur, a to do 3 mesiacov od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd trovy konania žalobkyni nepriznáva.

### odôvodnenie:

1. Uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2Co/191/2020 zo dňa 5. 1. 2022 bol zrušený rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 7C/32/2019-293 zo dňa 24. 8. 2020 a vec bola vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

2. Rozsudkom uvedeným v 1. bode odôvodnenia súd prvej inštancie rozhodol o vyporiadani bezpodielového spoluvlastníctva („BSM“) strán sporu tak, že do výlučného vlastníctva žalobkyne prikázal zostatok úveru v sume 3.772,73 € zo Zmluvy o poskytovaní podpory č. zmluvy XXX/XXXXX/XXXX zo dňa 6.7.1998, uzatvorenej so Štátnym fondom rozvoja bývania (I.), do výlučného vlastníctva žalovaného prikázal spoločnú pohľadávku strán sporu voči N. H., nar. XXXX a I. G., rod. H., nar. XXXX vo výške 28.809,20 € z titulu investícií vložených do rekonštrukcie rodinného domu súpisné číslo XXX na parcele č. XXXX/X, zapísaného na LV č. XXXX, kat. úz. G. T. D. (II.), na vyrovnanie podielov titulom vyporiadania BSM uložil žalovanému povinnosť vyplatiť žalobkyni v lehote 3 mesiacov od právoplatnosti rozsudku sumu vo výške 23.493,28 € (III.) a rozhodol, že strany sporu nemajú právo na náhradu trov konania (IV.).

3. Vychádzal zo zistenia, že počas manželstva sporových strán, ktoré zaniklo rozvodom dňa 7.7.2016, bola realizovaná rekonštrukcia rodinného domu súp. č. XXX na parcele č. XXXX/X, zapísanom na LV č. XXXX kat. úz. G. T. D., ktorého podielovými spoluvlastníkmi sú na základe darovacej zmluvy žalovaný a jeho súrodenci N. H. a I. G., rod. H., každý v podiele 1/3. Rekonštrukčné práce spočívali vo vytvorení podkrovných obývacích priestorov - podkrovného bytu, kolaudačné rozhodnutie bolo vydané na užívanie „rekonštruovaného podkrovia“ v roku 2001, predmetný upravený podkrovný priestor nie je zapísaný ako samostatná nehnuteľnosť, preto súd ustálil, že rekonštruované podkrovné priestory predstavujú súčasť spoločnej nehnuteľnosti - rodinného domu, patriaceho do podielového spoluvlastníctva žalovaného a jeho súrodencov. Žalobkyňa žiadala vyporiadať investície z majetku BSM, vložené do majetku žalovaného - nadstavby rodinného domu vo forme podkrovného bytu vo výške 43.213,81 € a hodnotu

nesplatennej pôžičky zo Štátneho fondu rozvoja bývania v zostatku 3.772,73 €, z ktorej pôžičky bola výlučnou dlžníčkou a ktoré finančné prostriedky z nej slúžili pre potreby BSM. Rozsah investícií do nehnuteľnosti v podielovom spoluvlastníctve žalovaného a jeho súrodencov žalobkyňa vyčíslila vychádzajúc z doplnenia súkromného znaleckého posudku č. 11/2019, v ktorom znalkyňa V. D. G. určila hodnotu prevedených stavebných prác vo výške 43.213,81 €. Vychádzajúc z obsahu znaleckého posudku preto neakceptovala ponuku žalovaného na vyrovnanie z BSM v rozsahu 10.000 €. Žalobkyňa žiadala, aby žalovanému bola prikázaná pohľadávka z titulu investícií vo výške 28.809,20 € voči N. H. a I. G., zodpovedajúca ich 2/3-inovému podielu spoluvlastníkov N. H. a I.M. G.) uvádzajúc, že súrodenci bývalého manžela, sú z predmetnej pohľadávky zaviazaní spoločne a nerozdielne spolu so žalovaným, preto pohľadávku patriacu do BSM si žalovaný vymôže s väčším úspechom ako žalobkyňa. Súd vzal do úvahy, že pokiaľ aj v priebehu konania žalovaný nesúhlasil s ocenením investícií podľa znaleckého posudku predloženého žalobkyňou, v konečnom stanovisku znalecký záver odsúhlasil, nenavrhol žiadne ďalšie dôkazy a vzniesol výhrady len voči tomu, aby výlučne jemu bola prikázaná pohľadávka voči spoluvlastníkom. Túto navrhol rozdeliť medzi strany sporu a každému priznať pohľadávku z investícií voči N. H. a I. G. vo výške 14.404,60 €. Žalovaný zastával názor, že predmetná pohľadávka voči spoluvlastníkom je premlčaná, keďže investície boli vynaložené v rokoch 1997-2001, preto k uplynutiu premlčacej doby došlo najneskôr v roku 2004, z ktorých dôvodov nepovažoval za spravodlivé, aby takáto pohľadávka pri vyporiadaní BSM bola zohľadnená výlučne iba v jeho neprospech. Navrhol na finančné vyrovnanie zaplatiť žalobkyni 9.088,67 € po zohľadnení toho, čo vynaložila na splatenie úveru od Štátneho fondu rozvoja bývania, ktorý jej bude prikázaný na splatenie.

4. Súd vychádzal z nespornej skutočnosti, že podkrovné priestory rodinného domu užíva výlučne žalovaný so synom pochádzajúcim z manželstva sporových strán, žalobkyňa sa z rodinného domu odsťahovala. Za nespochybnené považoval tiež investície do rodinného domu vo výške 43.213,81 €. Stotožnil sa s obranou žalobkyne, že premlčacia lehota na vrátenie investícií od spoluvlastníkov v rozsahu ich podielov, ktorý nárok súd posúdil ako záväzok na vydanie bezdôvodného obohatenia, začala plynúť až od zániku BSM sporových strán, a to odo dňa 8.6.2016 (pozn. odvolacieho súdu správne 8.7.2016, keď BSM zaniklo 7.7.2016), k premlčaniu ktorého podľa § 107 Občianskeho zákonníka (OZ) nedošlo, pretože žaloba bola podaná včas dňa 4.7.2019. Poukázal na nález Ústavného súdu SR zo 17.2.2016 sp.zn. I. ÚS 548/2015, ktorým podľa názoru súdu došlo k odklonu od dovtedajšej súdnej praxe, keď lehoty na vrátenie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa odvíjajú nie od poskytnutia bezdôvodného obohatenia, ale od vzniku zodpovednostného vzťahu, teda, keď právny dôvod plnenia dodatočne odpadol. Citoval z uvedeného rozhodnutia ústavného súdu, že na určenie začiatku premlčacej doby na vydanie bezdôvodného obohatenia nebol určujúci okamih zhodnotenia predmetnej nehnuteľnosti, ale deň, keď sťažovateľke bolo znemožnené rodinný dom užívať. Súd prvej inštancie dôvodil, že sporové strany ako manželia prestali spoločnú nehnuteľnosť užívať, keď zaniklo právo ich spoločného užívania, čo bolo spojené so zánikom ich bezpodielového spoluvlastníctva 7.7.2016. Konštatoval, že predmetom konania je vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva medzi bývalými manželmi, ktorého predmetom je pohľadávka voči tretím osobám - spoluvlastníkom nehnuteľnosti, do ktorej manželia investovali, preto sa lehoty na vrátenie plnenia odvíjajú nie od poskytnutia investícií, ale od momentu ukončenia užívania nehnuteľnosti. Zároveň podotkol, že pokiaľ by aj posúdenie námietky premlčania neobstálo, nič to nemení na závere, že pohľadávka, aj keď je premlčaná, nie je prekludovaná, preto sa s ňou musí súd v konaní zaoberať. Citoval ustanovenia § 143 až § 150 OZ a pri riešení ním vymedzenej spornej otázky o vyporiadaní investícií do rodinného domu zohľadnil, že podielovým spoluvlastníkom nehnuteľnosti v rozsahu 1/3 a výlučným užívateľom podkrovných priestorov je žalovaný, že žalobkyňa doposiaľ spláca zostatok z úveru Štátneho fondu rozvoja bývania (ŠFRB), že rodinný dom v podielovom spoluvlastníctve žalovaného si pre budúcnosť bude vyžadovať ďalšie náklady na údržbu, ako to vyplynulo zo znaleckého posudku o vyjadrení sporových strán, čo založilo úvahy súdu, že žalovaný má lepšie predpoklady dohodnúť sa so svojimi súrodencami o uspokojení pohľadávky z investícií, resp. o jej započítaní. Prihliadal tiež na to, že vybudovaný podkrovný byt má vyššiu trhovú hodnotu ako znalcom vyčíslená výška investícií, a ak by aj žalovaný ako podielový spoluvlastník pristúpil k odpredaju bytu, má reálnejšiu možnosť dohodnúť sa so súrodencami na riešení jeho pohľadávky. Vychádzajúc z hodnoty investícií 43.213,81 € a zohľadnenie sumy investícií pripadajúcej na spoluvlastnícky podiel 1/3 žalovaného 14.404,60 €, ustálil sumu 7.202,30 € ako polovičný podiel žalobkyne na spoločných prostriedkoch vynaložených na investície do nehnuteľnosti, ktorú je potrebné započítať. Zostatok sumy investovaných finančných prostriedkov 28.809,20 €, posudzoval ako spoločnú pohľadávku bývalých manželov voči ostatným 2/3-tinovým spoluvlastníkom, pričom nárok žalobkyne z pohľadávky predstavuje tj 14.404,60 €. Prihliadol na záväzok žalobkyne na úhradu dlhu z úveru voči ŠFRB v zostatku 3.772,73 €, na

ktorom sa v polovici mal podieľať aj žalovaný vo výške 1.886,37 €, preto žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobkyni 23.493,37 € ako súčet hodnoty 7.202,30 € + 14.404,60 € + 1.886,37 €. O náhrade trov konania rozhodol s použitím § 257 CSP majúc za to, že návrhu žalobkyne na vyporiadanie BSM v plnom rozsahu vyhovel, avšak žalovaný získava z vyporiadania BSM v zásade len pasíva s povinnosťou na finančné vyrovnanie žalobkyne, pričom zabezpečuje aj starostlivosť o spoločného syna sporových strán, ktoré dôvody považoval za hodné osobitného zreteľa, pre ktoré ho k povinnosti náhrade trov konania nezaviazal.

5. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalovaný vymedzujúc odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b/, f/, h/ CSP s návrhom, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil tak, že prikáže pohľadávku z titulu investícií vložených do rekonštrukcie podkrovia rodinného domu voči spoluvlastníkom N. H. a I. G. tak žalobkyni, ako aj žalovanému, každému v rozsahu 14.404,60 €, žalobkyňu zaviazá úhradou zostatku úveru zo zmluvy uzatvorenej so Štátnym fondom rozvoja bývania v rozsahu 3.772,73 € a uloží žalovanému povinnosť na vyrovnanie žalobkyne vo výške 9.088,67 € do 18 mesiacov odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia s tým, že žalovanému prizná tiež nárok na náhradu trov konania proti žalobkyni. Alternatívne žalovaný navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Žalovaný považoval rozhodnutie súdu za odporujúce zásade vyporiadania BSM, ktorá vychádza zo zhodnosti podielov oboch manželov, keď súčasne platí, že rozdelenie má reflektovať na to, aby čiastka, ktorú je jeden z manželov povinný zaplatiť druhému na vyrovnanie, bola pokiaľ možno čo najnižšia. Žalovaný v odvolaní zdôraznil, že pohľadávka spočívajúca v investíciách do rekonštruovanej nehnuteľnosti je dávno premlčaná. Za takýchto okolností neexistuje osobitný dôvod, pre ktorý by táto pohľadávka nemala byť prikázaná obom manželom v rovnakom pomere, pričom žiadne príbuzenské, či akékoľvek iné vzťahy, nemôžu byť kritériom pre spôsob vyporiadania BSM, rovnako tak s vecou nesúvisí ani skutočná trhová hodnota nehnuteľnosti.

6. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu sa stotožnila s rozhodnutím súdu v predmetnom rozsudku o vyporiadaní BSM, pričom poukázala na to, že v prejednávanej veci žalovanému ostáva majetok v hodnote 215.468 €, kým žalobkyni sa uhradí iba polovica vynaložených investícií v rozsahu 23.493,28 €, preto považovala rozhodnutie súdu prvej inštancie za správne, rešpektujúce zásadu výkladu a uplatňovania právnych noriem ústavnokonformným spôsobom tak, aby výsledok vždy smeroval k spravodlivému riešeniu pomerov.

7. V odôvodnení zrušujúceho uznesenia súd druhej inštancie uviedol, že odôvodnenie rozsudku nedáva presvedčivú a jasnú odpoveď na podstatné otázky súvisiace s predmetom sporu, pretože je založené na protirečivých argumentoch, nesprávnom právnom vyhodnotení nároku manželov pri vyporiadaní finančných prostriedkov investovaných do nehnuteľnosti v podielovom spoluvlastníctve žalovaného, čím boli naplnené žalovaným uplatnené odvolacie dôvody. Súd prvej inštancie si dostatočne neujasnil, čo je predmetom sporu. Napriek tomu, že sporové strany ako manželia investovali do nehnuteľnosti v spoluvlastníctve žalovaného, vychádzal zo záveru, že išlo o investovanie do cudzej nehnuteľnosti, a pokiaľ aj uviedol, že konanie sa netýka vyporiadania podielového spoluvlastníctva, konal o investíciách sporových strán, ako o nároku podielových spoluvlastníkov na náhradu investícií. Súd druhej inštancie v uznesení uviedol, že v danej veci existuje vzťah medzi žalobkyňou a žalovaným, ako bývalými manželmi, na vrátenie toho, čo bolo zo spoločných prostriedkov vynaložené na majetok jedného z nich a súčasne záväzkový vzťah žalovaného k ostatným spoluvlastníkom na náhradu za investované finančné prostriedky na rekonštrukciu nehnuteľnosti. Podiel žalovaného na nehnuteľnosti v rozsahu 1/3-iny vyjadruje len mieru jeho účasti, v akej sa podieľa na právach a povinnostiach pri nakladaní so spoločnou vecou - rodinným domom, nemožno však z neho určiť, ktorá časť tejto spoločnej nehnuteľnosti mu vlastnícky patrí. Ak teda bolo investované do veci, ktorá je v jeho podielovom spoluvlastníctve, ide o vec patriacu manželovi v určitom podiele, ktorý podiel je významný len v pomere medzi spoluvlastníkmi, avšak vo vzťahu medzi bývalými manželmi ide o investovanie do veci vlastnícky patriacej bývalému manželovi.

8. Súd druhej inštancie ustálil, že pokiaľ je nárok na náhradu nákladov vynaložených na individuálny majetok jedného z manželov opodstatnený, do hodnoty majetku v bezpodielovom spoluvlastníctve sa zahrnie to, čo má každý z bezpodielových spoluvlastníkov nahradiť do spoločného majetku. Nárok na refundáciu sa prejaví v rozhodnutí spravidla tak, že manželovi povinnému k takejto náhrade je uložená povinnosť zaplatiť druhému polovicu čiastky, ktorá bola takto vynaložená. Je postačujúce, ak sa zistené

vzájomné nároky manželov započítajú. Je tiež nadbytočné výrokom rozhodnutia prikazovať žalobkyni pohľadávku na úhradu, lebo pokiaľ je výlučne ona povinnou z finančného záväzku, vo vzťahu k tejto zmluve sa nemenia právne pomery medzi manželmi a povinnosť žalovaného podieľať sa na úhrade dlhu sa odrazí vo výroku rozhodnutia súdu o povinnosti na finančné vyrovnanie z vypořádania.

9. Podľa § 391 ods. 1 C.s.p. ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

10. Podľa § 391 ods. 2 C.s.p. ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

11. V intenciách odôvodnenia zrušujúceho uznesenia súdu druhej inštancie súd vec nanovo prejednával a vo veci rozhodol potom, čo vyzval po doručení zrušujúceho uznesenia strany sporu k ďalším návrhom a stanoviskám.

12. Žalobkyňa nenavrhovala vykonanie žiadnych nových dôkazov s poukazom na to, že predmetný rozsudok nebol zrušený z dôvodu nedostatočne zisteného skutkového stavu, alebo nevykonania niektorých navrhovaných dôkazov, ale iba z dôvodu potreby opätovného vyhodnotenia už vykonaných dôkazov a nového právneho posúdenia. Uviedla, že aj keď rozhodnutím krajského súdu bolo vyhovené odvolaniu žalovaného, v zásade jeho obsahom bol potvrdený nárok žalobkyne v celom rozsahu, nakoľko zo stanoviska krajského súdu vyplýva, že na byt, do ktorého manželia investovali, treba hľadiť ako na byt vo výlučnom vlastníctve žalovaného na účely vypořádania BSM a polovicu z hodnoty investície je potrebné vyplatiť žalobkyni. Zhodne je potrebné nahradiť aj polovicu z úveru, ktorý splácala žalobkyňa po rozvoде a ktoré prostriedky boli použité na rekonštrukciu danej nehnuteľnosti. Žalobkyňa teda zotrvala na pôvodnom výroku žalobného návrhu, ktorým sa domáhala vypořadať BSM bývalých manželov tak, že žalovaný je povinný vyplatiť jej vyrovnávací podiel vo výške 1/2 z celkových investícií 43.213,81 eur, teda sumu 21.606,91 eur, a tak isto aj polovicu z nesplateného úveru zo sumy 3.772,73 eur, t. j. sumu 1.886,37 eur. Trvala na vyplatení vyrovnávacieho podielu od žalovaného v celkovej výške 23.493,28 eur, a to do troch mesiacov od právoplatnosti rozsudku. Zároveň žiadala priznanie plnej náhrady trov konania od žalovaného.

13. Žalovaný naďalej zotrval na svojom stanovisku, že v danom prípade je nutné prihliadať na to, že investície vložené do rekonštrukcie bytu v nehnuteľnosti, ktorej on je podielovým spoluvlastníkom, boli vložené aj v prospech ďalších spoluvlastníkov nehnuteľnosti. Prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že sa nestotožňuje s právnym názorom krajského súdu v zrušujúcom uznesení. V podstate zotrval na návrhu na vypořadanie BSM v znení, ako uviedol v písomnom odvolaní. Pokiaľ by súd rozhodol o jeho povinnosti vyplatiť žalobkyni sumu 23.493,28 eur, navrhol, aby k povinnosti výplaty tejto sumy bol zaviazaný až po uplynutí dvoch rokov od právoplatnosti rozsudku, nakoľko momentálne je v ťažkej finančnej situácii a nemá prostriedky na vyplatenie žalobkyňou požadovanej sumy.

K momentálnej finančnej situácii žalovaný uviedol, že je SZČO s predmetom činnosti oprava a údržba budov - stavebné práce. Predložil súdu daňové priznanie za rok 2021, ktorým preukazoval, že za uvedený rok bol v strate, mal nulový zisk, čo bolo spôsobené epidémiou COVID-19. Z uvedeného dôvodu Sociálnej poisťovni neplatil žiadne odvody, preto nemá nárok na nemocenskú dávku, aj keď od februára tohto roku je práceneschopný. Tak, ako uviedol v pôvodnom konaní, býva spolu so synom pochádzajúcim z manželstva so žalobkyňou v rodinnom dome na ul. F. XXX/XX D. G. T. D., v zrekonštruovanom byte, do ktorého rekonštrukcie investovali spolu s bývalou manželkou. Žije z nájmu, ktorý mu, aj ďalším spoluvlastníkom, vypláca majiteľ obchodu, ktorý sa nachádza v priestoroch predmetného rodinného domu, ktorý je štvrťročne vo výške 600,- eur. Uviedol, že žalobkyňa má vedomosť o tom, v akej zlej finančnej situácii on je. V podstate každý deň sa v tom dome stretávajú a rozprávajú sa o spôsobe riešenia predmetného sporu. On bývalej manželke, aj svojím synom, navrhol do budúca isté riešenie, v zmysle ktorého starší syn si vezme úver za účelom odkúpenia spoluvlastníckych podielov v rodinnom dome, z ktorého čiastočne zároveň by žalovanému poskytol časť financií na výplatu žalobkyni titulom vypořadania BSM. Žalovaný v závere uviedol, že so žalobkyňou požadovanou sumou v konečnom dôsledku súhlasí, nakoľko má záujem, aby sa spor ukončil, avšak nie je schopný vyplatiť ju do troch mesiacov od právoplatnosti rozsudku, ako ona požaduje.

14. Na pojednávaní dňa 30. 5. 2022 súd vyzval strany sporu, či nie sú schopní uzavrieť v konaní zmier, resp. mimosúdnu dohodu v zmysle návrhu žalovaného, aby žalovaný mohol vyplatiť žalobkyňu v inej, ako trojmesačnej lehote. Žalobkyňa prostredníctvom právneho zástupcu s takýmto návrhom nesúhlasila. Trvala na vyplatení sumy v lehote troch mesiacov s odôvodnením, že určenie inej lehoty by bolo pre ňu neprijateľné, nakoľko žalovaný by svoju povinnosť tak len časovo oddiaľoval a výplata by bola z jej pohľadu nereálna. Strany sporu nové návrhy na dôkazy nepredkladali, preto súd v zmysle ustanovení § 182 C.s.p. dokazovanie uznesením vyhlásil za ukončené a vo veci rozhodol na základe dôkazov vykonaných v pôvodnom konaní.

15. Podľa § 143 Občianskeho zákonníka v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva, s výnimkou vecí získaných dedičstvom alebo darom, ako aj vecí, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov, a vecí vydaných v rámci predpisov o reštitúcii majetku jednému z manželov, ktorý mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva alebo ktorému bola vec vydaná ako právnenému nástupcovi pôvodného vlastníka.

16. Podľa § 144 Občianskeho zákonníka veci v bezpodielovom spoluvlastníctve užívajú obaja manželia spoločne; spoločne uhradzujú aj náklady vynaložené na veci alebo spojené s ich užívaním a udržiavaním.

17. Podľa § 145 ods. 1 Občianskeho zákonníka bežné veci týkajúce sa spoločných vecí môže vybavovať každý z manželov. V ostatných veciach je potrebný súhlas oboch manželov; inak je právny úkon neplatný.

18. Podľa § 145 ods. 2 Občianskeho zákonníka z právnych úkonov týkajúcich sa spoločných vecí sú oprávnení a povinní obaja manželia spoločne a nerozdielne.

19. Podľa § 146 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak dôjde medzi manželmi k nezhode o právach a povinnostiach vyplývajúcich z bezpodielového spoluvlastníctva, rozhodne na návrh niektorého z nich súd.

20. Podľa § 147 ods. 1 Občianskeho zákonníka pohľadávka veriteľa len jedného z manželov, ktorá vznikla za trvania manželstva, môže byť pri výkone rozhodnutia uspokojená i z majetku patriaceho do bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

21. Podľa § 147 ods. 2 Občianskeho zákonníka to neplatí, ak ide o pohľadávku veriteľa jedného z manželov, ktorí sa dohodli podľa ustanovení § 143a, pokiaľ táto pohľadávka vznikla pri používaní majetku, ktorý nepatrí do bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

22. Podľa § 149 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak zanikne bezpodielové spoluvlastníctvo, vykoná sa vyporiadanie podľa zásad uvedených v § 150.

23. Podľa § 149 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak dôjde k vyporiadaniu dohodou, sú manželia povinní vydať si na požiadanie písomné potvrdenie o tom, ako sa vyporiadali.

24. Podľa § 149 ods. 3 Občianskeho zákonníka ak sa vyporiadanie nevykoná dohodou, vykoná ho na návrh niektorého z manželov súd.

25. Podľa § 150 Občianskeho zákonníka pri vyporiadaní sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Ďalej sa prihliadne predovšetkým na potreby maloletých detí, na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu, a na to, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Pri určení miery pričinenia treba vziať tiež zreteľ na starostlivosť o deti a na obstarávanie spoločnej domácnosti.

26. Vykonaným dokazovaním za použitia dôkazných listín predložených žalobkyňou, výpisu z LV č. XXXX v kat. území G. T. D., kolaudačného rozhodnutia Okresného úradu v Spišskej Novej Vsi, odboru životného prostredia zo dňa 2. 2. 2021 o povolení užívania stavby, rekonštrukcie podkrovia

na pozemku parc. č. C KN XXXX/X, súp. č. XXX na F. O.. Č.. XX v kat. území G. T. D., z rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 16C/201/2015 o rozvode I.. Z. H. Z. I. H., ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 7. 7. 2016, znaleckého posudku č. 11/2019 vyhotoveného V.. D.M. G., ktorého predmetom bolo vyčíslenie hodnoty stavebných prác prevedených na nadstavbe objektu - F. Č.. XX v G. T. D., z doplnku č. 14/2019 k znaleckému posudku č. 11/2019, z výpovede strán sporu súd vzal za preukázané, že aj na základe súhlasného vyjadrenia žalovaného na poslednom pojednávaní dňa 30. 5. 2022, nebol sporný predmet vyporiadania BSM, ani jeho výška. Súd tak, ako v pôvodnom konaní, vzal za preukázané, že výška investícií - finančných prostriedkov vložených bývalými manželmi na rekonštrukciu podkrovného bytu v rodinnom dome na ul. F. XXX/XX D. G. T. D. je vo výške 43.213,81 eur. Z dokazovania jednoznačne vyplynulo, že obaja bývalí manželia investovali do veci vlastnícky patriacej v spoluvlastníckom podiele 1/3 bývalému manželovi. Otázka nárokov ostatných podielových spoluvlastníkov predmetného rodinného domu nemá vplyv na vzájomné vzťahy medzi manželmi v súvislosti s vyporiadáním ich BSM, preto súd pri konečnom vyporiadaní prihliadajúc na zásadu vyjadrenú v § 150 Občianskeho zákonníka rozsudkom určil žalovanému povinnosť vyplatiť žalobkyňu sumou predstavujúcou 1/2 investícií vložených do rekonštrukcií podkrovného bytu. Rozhodol tak potom, čo vzal za preukázané, že obaja bývalí manželia vynakladali finančné prostriedky za trvania manželstva na vybudovanie novej bytovej jednotky - podkrovného bytu v medziach svojich možností z príjmov, ktoré v čase rekonštrukcie dosahovali.

27. V konaní nebola sporná ďalšia skutočnosť, a to tvrdenie žalobkyne, že do rekonštrukcie podkrovného bytu investovala za trvania manželstva aj finančné prostriedky, ktoré jej boli poskytnuté ako pôžička zo Štátneho fondu rozvoja bývania, ktorú čerpala výlučne na jej meno a ktorú spláca iba ona. Žalovaný nerozporoval, žeby predmetné finančné prostriedky vo výške 3.772,73 eur boli žalobkyňou investované do predmetnej nehnuteľnosti a nakoľko žalobkyňa má nárok na vyplatenie vyrovnávacieho podielu aj titulom tejto investície v 1/2, súd určil žalovanému povinnosť vyplatiť jej aj ďalšiu sumu vo výške 1.886,37 eur, žalobkyňa má teda nárok na vyplatenie sumy v celkovej výške 23.493,28 eur.

28. Z dokazovania vyplynulo, že žalovaný za posledné dva roky nemal žiaden príjem, nepoberá ani sociálne, ani nemocenské dávky. Momentálne je vlastne bez finančných prostriedkov. Za takejto situácie nie je predpoklad, aby žalovaný si mohol zabezpečiť finančné prostriedky na vyplatenie žalobkyne zabezpečením úveru. Táto insolventnosť však nie je dôvodom na to, aby súd vyhovel jeho návrhu, aby začal s vyplácaním vyporiadacieho podielu žalobkyňi až po uplynutí dvoch rokov, alebo akejkoľvek inej dlhšej lehoty, ako požaduje žalobkyňa. Súd preto vyhovel žalobkyňi a určil žalovanému povinnosť vyplatiť ňou požadovanú sumu v lehote troch mesiacov, pričom bude v budúcnosti povinnosťou žalovaného zabezpečiť si finančné prostriedky na uspokojenie pohľadávky žalobkyne titulom budúceho exekučného titulu.

29. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

30. Podľa § 255 ods. 2 C.s.p. ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

31. Podľa § 257 C.s.p. výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

32. Žalobkyňa mala v konaní plný úspech, nakoľko súd vyhovel jej návrhu v celom rozsahu, takže výrok meritórneho rozhodnutia sa zhoduje s pôvodným žalobným petítom, nielen čo do spôsobu vyporiadania položiek patriacich do BSM, ale aj čo do výšky navrhovanej výplaty. Podľa ust. § 255 ods.1 C.s.p. má teda nárok na plnú náhradu trov konania, voči žalovanému.

Aj keď žalobkyňa má právo na náhradu trov konania, súd jej ich náhradu od žalovaného nepriznal, nakoľko vzal za preukázané, že uňho existujú dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré ho súd v zmysle ustanovení § 257 C.s.p. k povinnosti nahradiť trovy konania žalobkyňi nezaviazal, aj keď v konaní podobne ako žalobkyňa je zastupovaný advokátom. Z dokazovania vyplynulo, že žalovaný je momentálne bez akýchkoľvek finančných prostriedkov, od februára 2022 je práceneschopný. Okrem spoluvlastníckeho 1/3 podielu v rodinnom dome na ul. F. Č.. XXX/XX D. G. T. D. iný nehnuteľný majetok a hodnotný hnutel'ný majetok nevlastní. Jeho insolventnosť je dôvodom predmetného sporu, keď nie je schopný vyplatiť žalobkyňu titulom vyporiadania ich BSM.

33. Podľa § 254 ods. 1 C.s.p. súd na návrh prizná oslobodenie od súdneho poplatku, ak to odôvodňujú pomery strany.

34. Uznesením na pojednávaní dňa 30. 5. 2022 súd nepriznal žalobkyni oslobodenie od súdnych poplatkov v tomto konaní. Súd tak rozhodol potom, čo vzal za preukázané, že táto nespĺňa podmienky pre oslobodenie od súdnych poplatkov. Žalobkyňa má pracovný pomer vo firme H. G.. M.. B.. G. T. D. od 1. 9. 2018. Pracuje ako redaktorka v U. M. v G. T. D. s priemerným čistým mesačným príjmom 803,- eur. Spolu s ďalšími dvomi súrodencami vlastní spoluvlastnícky podiel na nehnuteľnosti - 4-izbovom byte v G. T. D., zapísaný na LV č. XXXX. Má v osobnej starostlivosti maloletého syna Z., na ktorého poberá detský prídavok a podľa vyjadrenia žalovaného - otca, využíva daňové bonusy na oboch synov, teda aj na staršieho syna I.. Súd prihliadal aj na tú skutočnosť, že žalobkyňa má v konaní kvalifikované právne zastúpenie, ktoré finančne uhrádza. Nie je teda odkázaná na pomoc štátu pri zabezpečovaní týchto právnych služieb. Nie je osobou žijúcou v biede a pod hranicou životného minima (podľa opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny SR č. 183/2019 Z. z. životné minimum fyzickej osoby je vo výške 210,20 eur mesačne).

35. O zaplatení súdneho poplatku za vypořádanie BSM súd rozhodne samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v § 365 odseku 1 CSP, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia.